

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA BiH

Broj: 96 0 U 157003 23 U

Brčko, 19.10.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Azapović Mireli, u upravnom sporu tužitelja I.B. iz B., ul. ..., zastupanog po punomoćniku G.T., advokatu iz B., protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: ..., broj akta: ... od 22.06.2023.godine, van ročišta, dana 19.10.2023.godine, donio je

P R E S U D U

I UVAŽAVA se tužba tužitelja I.B. iz B., poništavaju se rješenje Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 22.06.2023.godine i rješenje Odjeljenja za javni registar Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 30.05.2023.godine, te se predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

II OBAVEZUJE se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 800,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu dana 27.07.2023.godine podnio tužbu protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj predmeta: ..., broj akta: ... od 22.06.2023.godine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njegova žalba izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za javni registar Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 30.05.2023.godine. Smatra da je navedeno rješenje nezakonito, neosnovano i pravno neodrživo, da u upravnom postupku koji je aktu prethodio nije postupljeno po pravilima postupka, da činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, odnosno da je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, da tužena prilikom donošenja pobijanog akta nije pravilno primijenila zakon, propis zasnovan na zakonu ili opšti akt, te da je nadležni organ rješavajući po slobodnoj ocjeni prekoračio granice ovlaštenja koja su mu data pravnim propisima i suprotno cilju u kome je ovlaštenje dato. U tužbi navodi da se iz obrazloženja pobijanog ali i prvostepenog rješenja može jasno zaključiti da prvostepeni organ u suštini smatra da je zahtjev tužitelja (da mu se vrati deponovana vozačka dozvola sa serijskim brojem: ..., koja glasi na njegovo ime) neosnovan jer u Registru novčanih kazni ima evidentiran dug u iznosu od 3.199,00 KM, što tužitelj i ne spori. Međutim, smatra da takav zaključak tužene i prvostepenog organa nije zakonit i pravilan, a ovo iz razloga što niti jednom odredbom člana 11. stav 1 tačka d) Zakona o prekršajima Brčko distrikta BiH, kao ni odredbama člana 22. i 87. istog zakona, koji regulišu vrste sankcija koje se mogu izreći u prekršajnom postupku, na koje se članove između ostalog pozivaju tužena i prvostepeni organ u obrazloženjima svojih rješenja, nije propisano da se licu koje u Registru novčanih kazni ima evidentiran dug neće dozvoliti vraćanje deponovane vozačke dozvole nakon proteka datuma do kojeg je određena zabrana. Dakle, za donošenje pravilne odluke o tome treba li se podnosiocu zahtjeva vratiti vozačka dozvola koju je isti deponovao, odlučna je činjenica da li je protekao period zabrane, te ukoliko jeste predmetni zahtjev je osnovan, a ukoliko nije zahtjev je neosnovan. Drugim riječima, pozivanje tužene i prvostepenog organa na odredbu člana 87. stav

1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta BiH, te navođenje da je "imenovanom u Registru novčanih kazni evidentiran dug u iznosu od 3.199,00 KM", sasvim je irelevantno za predmetni postupak, odnosno za donošenje odluke u istom. Ovo tim prije što odredba člana 87. stav 1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta BiH kao posljedicu upisa kazne u Registar novčanih kazni ne propisuje da se, ukoliko je protekao datum do kojeg je određena zabrana, a podnosilac zahtjeva je lice koje u Registru novčanih kazni ima evidentiran dug, neće dozvoliti vraćanje deponovane vozačke dozvole. U vezi sa navedenim, tačno je da je pomenutom odredbom propisano da dok se ne plate sve novčane kazne i troškovi koji su evidentirani u Registru novčanih kazni kažnjenom neće dozvoliti izdavanje ili produženje važnosti vozačke dozvole. Takođe, nesporno je da treći dio Pravilnika o vozačkoj dozvoli BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 9/19 i 57/22- u daljem tekstu: Pravilnik o vozačkoj dozvoli) reguliše izdavanje vozačke dozvole. Međutim, imajući u vidu cjelokupno obrazloženje, kako prvostepenog tako i pobijanog rješenja, da se zaključiti da i prvostepeni organ i tužena termin "izdavanje vozačke dozvole" očigledno poistovjećuje sa deponovanjem vozačke dozvole, odnosno "vraćanjem deponovane vozačke dozvole". Drugim riječima, prvostepeni organ po predmetnom zahtjevu za vraćanje deponovane vozačke dozvole postupa kao po zahtjevu za izdavanje vozačke dozvole, koji postupak nesporno jeste regulisan u trećem dijelu Pravilnika o vozačkoj dozvoli. Suprotno stavu tužene i prvostepenog organa, u konkretnom slučaju, predmet ovog postupka nije izdavanje vozačke dozvole, kako se to pogrešno zaključuje u pobijanim rješenjima, već vraćanje deponovane vozačke dozvole (jer je vrijeme trajanja zabrane upravljanja motornim vozilom isteklo). Naime, izdavanje vozačke podrazumijeva izdavanje vozačke dozvole licu koje je položilo vozački ispit (odredba člana 6. stav 1. Pravilnika o vozačkoj dozvoli) a postupak izdavanja vozačke dozvole definisan je članom 8. Pravilnika o vozačkoj dozvoli. Takođe vraćanje deponovane vozačke dozvole ne predstavlja jednu od faza izdavanja vozačke dozvole, kako to pogrešno smatraju tužena i prvostepeni organ već je suprotno tome riječ o jednom sasvim drugom postupku. U vezi sa prethodno navedenim, postupak vraćanja deponovane vozačke dozvole propisan je članom 27. Pravilnika o vozačkoj dozvoli (dio peti). Naime, odredbom člana 27. stav 6. Pravilnika o vozačkoj dozvoli propisano je da se nakon što istekne vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom za određenu kategoriju vozaču, na njegov zahtjev, vraća deponovana vozačka dozvola, a vozačka dozvola izdata sa upisanom zabranom se poništava i odlaže u dosje vozača, dok je odredbom člana 27. stav 3. Pravilnika o vozačkoj dozvoli propisano da se vrijeme trajanja zabrane upravljanja motornim vozilom računa od dana deponovanja vozačke dozvole kod nadležnog organa. U konkretnom slučaju, podnosilac zahtjeva je dana 22.01.2014.godine prvostepenom organu predao tj. deponovao vozačku dozvolu sa serijskim brojem: ... (koja glasi na ime podnosioca zahtjeva). Potvrdom o deponovanju prvostepenog organa, kao datum isteka realizacije zabrane određen je dan 22.02.2014.godine. Dakle, od dana 23.02.2014.godine pa nadalje, prvostepeni organ je bio dužan da podnosiocu zahtjeva, na njegov zahtjev, vrati deponovanu vozačku dozvolu, što u konkretnom slučaju nije učinio iako mu se podnosilac zahtjeva više puta usmeno obraćao, kako je to i navedeno u predmetnom zahtjevu. Takođe, prvostepeni organ to ne čini, ni nakon što mu se podnosilac zahtjeva sa predmetnim zahtjevom od 15.05.2023.godine obratio u pisanoj formi. Osim toga, tužitelj ističe da je prvostepeni organ, nakon što je isteklo vrijeme trajanja zabrane upravljanja motornim vozilom, bio dužan da pozove vozača, ovdje tužitelja, radi vraćanja deponovane vozačke dozvole (odredba člana 27. stav 4. Pravilnika o vozačkoj dozvoli). To znači da je prvostepeni organ bio dužan da po službenoj dužnosti, već dana 23.02.2014.godine, tužitelja pozove radi vraćanja deponovane vozačke dozvole, što takođe nije učinio. Što se tiče navoda da je "besmisleno vratiti vozačku dozvolu kojoj je istekao rok važenja 24.10.2017.godine, tako da i da uplati novčanu kaznu, žalitelj je u obavezi da od nadležnog organa traži izdavanje nove vozačke dozvole jer je predmetna istekla prije šest godina", valja istaći da se, nakon što protekne rok važenja određene vozačke dozvole, uz zahtjev za produženje važenja vozačke dozvole prilaže vozačka dozvola čiji je rok važenja istekao i dokaz o uplati propisane naknade za obrazac vozačke dozvole (odredba člana 14. stav 3. Pravilnika o vozačkoj dozvoli), što dalje znači da je tužitelju, da bi mu se izdala nova vozačka,

suprotno stavu tužene i prvostepenog organa, neophodno vratiti deponovanu vozačku dozvolu, koju tužitelj zbog toga i traži da mu se vrati. Što se tiče navoda iz pobijanog rješenja da "elektronski sistem državne Agencije za identifikaciju dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH-IDDEEA u kome rade zaposlenici nadležnog odjeljenja onemogućava (signalizirajući upozorenje o dugu u Registru novčanih kazni) preuzimanje deponovane vozačke dozvole", tužitelj smatra da je citirani navod sasvim irelevantan za odlučivanje po predmetnom zahtjevu, a ovo iz razloga što tehnički problemi sa kojim se susreće prvostepeni organ ne mogu predstavljati prepreku za ostvarivanje zakonom ili podzakonskim aktima propisanih prava. Stoga predlaže sudu da donese presudu kojom se uvažava tužba te se poništavaju rješenje prvostepeno i pobijano rješenje u cijelosti i predmet vraća nadležnom organu na ponovno rješavanje. Naknadu troškova upravnog spora je tražio.

U odgovoru na tužbu tužena osporava tužbeni zahtjev te ističe da je tužba neosnovana iz razloga koji su navedeni u obrazloženju pobijanog rješenja. Predlaže sudu da u cjelosti prihvati obrazloženje rješenja Apelacione komisije i odbije tužbu kao neosnovanu. Naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe i odgovora na tužbu, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: Apelaciona komisija) je svojim rješenjem broj predmeta: ..., broj akta: ... od 22.06.2023.godine odbila, kao neosnovanu, žalbu I.B. (ovdje tužitelja) izjavljenu protiv rješenja Odjeljenja za javni registar Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 30.05.2023.godine. U obrazloženju svog rješenja je navela da je prvostepeni organ prilikom donošenja pobijanog rješenja ispravno proveo postupka radi utvrđivanja činjeničnog stanja, pravilno utvrdio činjenično stanje, te pravilno primijenio materijalno pravo, stoga Vijeće prihvata obrazloženje pobijanog rješenja u cjelosti, te razloge zbog kojih je žalba neosnovana neće ponovo obrazlagati, jer su oni obrazloženi u obrazloženju pobijanog rješenja shodno odredbi člana 226. stav (2) Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH.

Razmotrivši navode iz osporenog rješenja Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 22.06.2023.godine, sud te navode i obrazloženje tužene nije mogao prihvatiti kao osnovane.

Po ocjeni ovog suda, prilikom odlučivanja o zahtjevu tužitelja za vraćanje deponovane vozačke dozvole od 15.05.2023.godine, prvostepeni organ je pogrešno utvrdio činjenično stanje te na tako pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo. Naime, iz obrazloženja rješenja Odjeljenja za javni registar Vlade Brčko distrikta BiH broj predmeta: ..., broj akta: ... od 30.05.2023.godine je vidljivo da je prvostepeni organ predmetni zahtjev tužitelja odbio, kao neosnovan, pozivajući se na odredbu člana 87. stav 1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navodeći da obzirom da je tužitelju evidentiran dug od 3.199,00 KM u Registru novčanih kazni nije moguće postupiti po zahtjevu imenovanog, odnosno pristupiti jednoj od faza izdavanja vozačke dozvole i istom uručiti deponovanu vozačku dozvolu dok novčane kazne ne budu uplaćene i brisane iz Registra novčanih kazni. Rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv navedenog rješenja, Apelaciona komisija Brčko distrikta BiH je rješenjem broj predmeta: ..., broj akta: ... od 22.06.2023.godine istu odbila, kao neosnovanu, prihvatajući u svemu razloge date u obrazloženju rješenja prvostepenog organa.

Odredbom člana 87. stav 1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko distrikta BiH" broj: 24/07, 6/12, 11/12 i 29/16) propisano

je da dok se ne plate novčane kazne i troškovi koji su evidentirani u Registru novčanih kazni kažnjenom se neće dozvoliti izdavanje ili produženje važnosti vozačke dozvole.

Tužitelj osnovano u tužbi ističe da je pozivanje tužene i prvostepenog organa na odredbu člana 87. stav 1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta BiH, te navođenje da je "imenovanom u Registru novčanih kazni evidentiran dug u iznosu od 3.199,00 KM", sasvim irelevantno za predmetni postupak, odnosno za donošenje odluke u istom. Ovo tim prije što odredba člana 87. stav 1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta BiH kao posljedicu upisa kazne u Registar novčanih kazni ne propisuje da se, ukoliko je protekao datum do kojeg je određena zabrana, a podnosilac zahtjeva je lice koje u Registru novčanih kazni ima evidentiran dug, neće dozvoliti vraćanje deponovane vozačke dozvole. Naime, odredbom člana 27. stav 6. Pravilnika o vozačkoj dozvoli ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj: 9/19 i 57/22) propisano je da se, nakon što istekne vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom za određenu kategoriju vozaču, na njegov zahtjev, vraća deponovana vozačka dozvola, a vozačka dozvola izdata sa upisanom zabranom se poništava i odlaže u dosje vozača, dok je odredbom člana 27. stav 3. Pravilnika o vozačkoj dozvoli propisano da se vrijeme trajanja zabrane upravljanja motornim vozilom računa od dana deponovanja vozačke dozvole kod nadležnog organa. U konkretnom slučaju, tužitelj je dana 22.01.2014.godine prvostepenom organu predao tj. deponovao vozačku dozvolu sa serijskim brojem: ... do dana 22.02.2014.godine. Dakle, od dana 23.02.2014.godine pa nadalje, prvostepeni organ je bio dužan da tužitelju, na njegov zahtjev, vrati deponovanu vozačku dozvolu, shodno odredbi člana 27. stav 6. Pravilnika o vozačkoj dozvoli, što u konkretnom slučaju nije učinio ni nakon što mu se tužitelj obratio sa zahtjevom za vraćanje deponovane vozačke dozvole od 15.05.2023.godine. Osim toga, tužitelj osnovano u tužbi ističe da je prvostepeni organ, nakon što je isteklo vrijeme trajanja zabrane upravljanja motornim vozilom, bio dužan da pozove vozača (ovdje tužitelja) radi vraćanja deponovane vozačke dozvole (odredba člana 27. stav 4. Pravilnika o vozačkoj dozvoli), što znači da je prvostepeni organ bio dužan da po službenoj dužnosti već dana 23.02.2014.godine pozove tužitelja radi vraćanja deponovane vozačke dozvole, što takođe nije učinio. Što se tiče navoda iz obrazloženja rješenja prvostepenog organa da je "besmisleno vraćanje vozačke dozvole čiji je rok važenja istekao 24.10.2017.godine", odnosno navoda iz obrazloženja osporenog rješenja tužene da je "besmisleno vratiti vozačku dozvolu kojoj je istekao rok važenja 24.10.2017.godine, tako da i da uplati novčanu kaznu, žalitelj je u obavezi da od nadležnog organa traži izdavanje nove vozačke dozvole jer je predmetna istekla prije šest godina", tužitelj osnovano ističe da se uz zahtjev za produženje važenja vozačke dozvole prilaže vozačka dozvola čiji je rok važenja istekao i dokaz o uplati propisane naknade za obrazac vozačke dozvole (odredba člana 14. stav 3. Pravilnika o vozačkoj dozvoli), što dalje znači da je tužitelju, da bi mu se izdala nova vozačka, suprotno stavu tužene i prvostepenog organa, neophodno vratiti deponovanu vozačku dozvolu. Što se tiče navoda iz pobijanog rješenja tužene da "elektronski sistem državne Agencije za identifikaciju dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH-IDDEEA u kom rade zaposlenici nadležnog odjeljenja onemogućava (signalizirajući upozorenje o dugu u Registru novčanih kazni) preuzimanje deponovane vozačke dozvole", tužitelj osnovano ističe da je citirani navod irelevantan za odlučivanje po predmetnom zahtjevu, a ovo iz razloga što tehnički problemi sa kojim se susreće prvostepeni organ ne mogu predstavljati prepreku za ostvarivanje zakonom ili podzakonskim aktima propisanih prava.

Kako iz svega navedenog proističe da je u postupku u vezi sa zahtjevom tužitelja vraćanje deponovane vozačke dozvole od 15.05.2023.godine, prvostepeni organ na pogrešno utvrđeno činjenično stanje (da tužitelj traži izdavanje vozačke dozvole) pogrešno primijenio materijalno pravo (odredbu člana 87. stav 1. tačka b) Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine), a što je tužena kao nadležni drugostepeni organ bila dužna utvrditi i otkloniti ali to nije učinila, to je sud, na osnovu člana 29. stav 2., člana 30. i člana 31. stav 3. Zakona u upravnim

sporovima Brčko distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko distrikta BiH" broj: 4/00 i 1/01) i odlučio kao u stavu I izreke ove presude, te usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

U postupku ponovnog odlučivanja, prvostepeni organ uprave će, kao nadležni upravni organ, postupiti po primjedbama iznesenim u ovoj presudi i otkloniti nepravilnosti na koje ukazuje ova presuda, te na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijeniti materijalno pravo, odnosno relevantne odredbe Pravilnika o vozačkoj dozvoli ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj: 9/19) i donijeti novu za zakonu zasnovanu i pravilnu odluku u ovoj upravnoj stvari.

Odluka o naknadi troškova upravnog spora donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18), a u vezi sa članom 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 4/00 i 1/01) i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik RS-a" broj: 68/05), a troškovi se odnose na: taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM, taksu na presudu u iznosu od 100,00 KM i sastav tužbe po punomoćniku u iznosu od 600,00 KM, što sve ukupno iznosi 800,00 KM, pa je sud i obavezao tuženu da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u tom iznosu. Tužitelju nije dosuđena naknada za paušal od 25%, obzirom da se, u smislu odredbe člana 2. tarifni broj 12. Tarife, pravo na navedeni paušal stiče samo za sporedne radnje obavljene u toku postupka, a njegov punomoćnik nije dokazao da su mu takvi troškovi zaista i prouzrokovani.

SUDIJA

AZAPOVIĆ MIRELA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.